

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 24/04-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. januára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. V. H., bytom M., vo veci porušenia jeho základných práv podľa čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Michalovciach v konaní sp. zn. 9 C 91/03 a uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 12 NcC 30/03 z 11. septembra 2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. V. H. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 30. decembra 2003 doručené podanie JUDr. V. H. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom M., označené ako „Ústavná sťažnosť na prieťahy konania zo strany Okresného súdu Michalovce v konaní číslo: 9 C 91/03“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky [ďalej len „ústava“ (právo nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi)], ako aj čl. 48 ods. 2 ústavy. Porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 1 ústavy sa mali dopustiť sudcovia Okresného súdu

v Michalovciach, ktorí po tom, ako tomuto súdu 15. mája 2003 podal návrh na ochranu osobnosti (sp. zn. 9 C 91/03), vyjadrili všetci v tejto veci svoju zaujatosť. O námietke zaujatosti rozhodol Krajský súd v Košiciach 11. septembra 2003 (12 NcC 30/03) tak, že „Všetci sudcovia Okresného súdu v Michalovciach sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci sp. zn. 9 C 91/03“, v dôsledku čoho „odvolací súd prikázal vec na ďalšie konanie Okresnému súdu v Rožňave“. Spôsob, akým sudcovia Okresného súdu v Michalovciach využili svoje oprávnenie podľa § 14 Občianskeho súdneho poriadku, považuje sťažovateľ za porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a dobu potrebnú na vybavenie tejto záležitosti za porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, keďže „žiaden súd sa nemôže zbaviť zodpovednosti za dĺžku konania poukazovaním na správanie sa účastníka konania, resp. jeho právneho zástupcu vymyslenými tvrdeniami (písomnými vyjadreniami), resp. spochybňovaním svojej nezaujatosti zákonným sudcom svojimi subjektívnymi názormi, postojmi, pocitmi a motívmi“. V dôsledku uvedeného sťažovateľ vo veci súdneho konania pred Okresným súdom v Michalovciach sp. zn. 9 C 91/03 v spojení s konaním Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 12 NcC 30/03 od ústavného súdu požadoval:

„1. Zrušiť uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. 12 NcC 30/03-22 zo dňa: 11. 09. 2003 ako nezákonné, odporujúce ústave SR.

2. Prikázať Okresnému súdu Michalovce vo veci, číslo konania: 9 C 91/03 konať bez ďalších prieťahov.

3. Priznať sťažovateľovi finančné zadosťučinenie 100 000.- Sk za nečinnosť, za porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného ústavou a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, za stratu klienta/podnikateľskej aktivity, ako aj zaviazať súd v Michalovciach nahradiť sťažovateľovi vzniklé trovy konania.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy, zjavne neopodstatnené návrhy, návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd z uvedených hľadísk preskúmal sťažnosť sťažovateľa a po jej predbežnom prerokovaní ju bol nútený odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

1. Sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 1 ústavy postupom sudcov Okresného súdu v Michalovciach, ktorí podľa § 14 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku požiadali Krajský súd v Košiciach (pre ich vzťah k jednému z účastníkov konania sp. zn. 9 C 91/03) o svoje vylúčenie z konania a rozhodovania v tejto veci, a keďže Krajský súd v Košiciach dôvody ich vylúčenia uznal, rozhodol o ich vylúčení a prikázal vec na konanie a rozhodovanie Okresnému súdu v Rožňave. Išlo o postup, ktorý Občiansky súdny poriadok predpokladá, a sťažovateľ okrem toho, že tento zákonom predvídaný postup vo svojej sťažnosti napadol, už neuviedol žiadne ďalšie dôvody, pre ktoré malo dôjsť k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 1 ústavy. Keďže postup orgánu štátu v súlade so zákonom nemožno považovať za porušenie základného práva alebo slobody a keďže sťažovateľ napadol iba takýto postup Okresného súdu v Michalovciach a Krajského súdu v Košiciach, bolo potrebné jeho sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní v tejto časti odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. Sťažovateľ tiež namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu v Michalovciach v konaní o ochranu osobnosti vedenom pod sp. zn. 9 C 91/03.

Ústavný súd sa osobitne zamerlal na preskúmanie opodstatnenosti tejto časti sťažnosti, keďže v prípadoch namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd považuje za opodstatnenú sťažnosť, v ktorej je označený súd, ktorý vo veci koná, takže jeho nečinnosťou možno porušiť základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Z tohto dôvodu je potrebné už pri predbežnom prerokovaní odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú sťažnosť, v ktorej je za porušiteľa základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy označený súd, ktorý vo veci už nekoná, a nie súd, ktorý vo veci koná. Z tohto hľadiska ústavný súd posúdil sťažnosť sťažovateľa a zistil, že tento sa na ústavný súd obrátil so svojou sťažnosťou 30. decembra 2003. Z oznámenia Okresného súdu v Michalovciach vyplynulo, že vec sťažovateľa vedená pod sp. zn. 9 C 91/03 bola 28. októbra 2003 v súlade s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 12 NcC 30/03 z 11. septembra 2003 (a v súlade s § 12 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) postúpená na konanie Okresnému súdu v Rožňave. Hoci sa sťažovateľ na ústavný súd obrátil až 23. decembra 2003 (sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 30. decembra 2003), t. j. po postúpení jeho veci Okresnému súdu v Rožňave, napriek tomu požadoval vysloviť porušenie svojich práv Okresným súdom v Michalovciach (ktorý však už v jeho veci nekoná). Keďže sťažovateľ vo svojej sťažnosti označil súd, ktorý v dobe podania jeho sťažnosti nebol (v dôsledku postúpenia spisu) spôsobilý porušiť jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, bolo potrebné jeho sťažnosť aj v tejto časti odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú už po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. januára 2004